

NAGMUMULAT *Ang*

KUWENTO NI
MARIA GONZALES RONARIO

ARAW na lamang ang hinihintay upang maging isa nang katotohanan ang pangarap nina Narda at Alberto. Itinakda na ang kanilang kasal, kaya, mga ilang araw pa bago dumating ang dakilang pagkakataong iyon, ang lahat ay nagsisikilos na sa paghanda.

Galak na galak si Narda na inasam-asam ang pagdating ng araw ng kasal nila ni Alberto.

At, si Alberto naman ay sabik na sabik na, sapagka't nalalaman niyang sa dakilang araw na iyon, maisasakatupe-
ran na niya ang pagtatayo ng bantayog na malaon na nilang

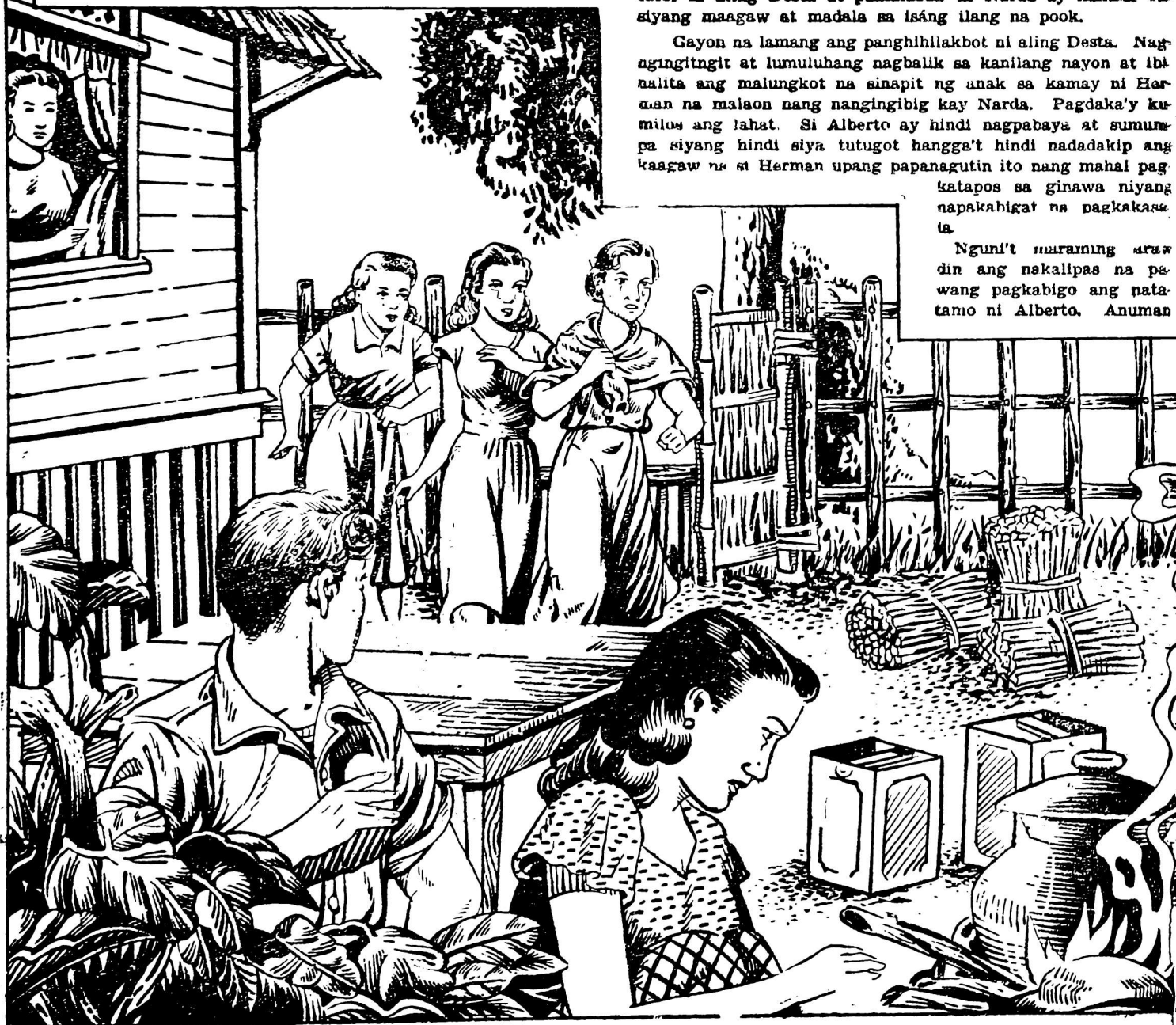
pinangarap ni Narda.

Nguni't nang bisperas ng kasal ng dalawa, nang isang hakbang na lamang at mararating na ng dalawa ang dulo ng kanilang andas, ay isang kapangi-pangilabot na pangyayari ang naganap.

Nang umagang iyon, nang magtungo si Narda at ang kanyang unang si aling Desta na kasama ang dalawa pang pinsang dalaga ng ikakasal, sa kabayanan, ay hinarang sila ng dang lalaking pinamumunuan ni Herman. Sa kabila ng pagtutoi ni aling Desta at panlalaban ni Narda ay nakuha rin siyang maagaw at madala sa isang ilang na pook.

Gayon na lamang ang panghihilakbot ni aling Desta. Nag-agingtingit at lumuluhang nagbalik sa kanilang nayon at ibi-
nalita ang malungkot na sinapit ng anak sa kamay ni Herman na malaon nang nangingibig kay Narda. Pagdaka'y kumilos ang lahat. Si Alberto ay hindi nagpabaya at sumumpa siyang hindi siya tutugot hangga't hindi nadadakip ang kaagaw na si Herman upang papanagutin ito nang mahal pagkatapos sa ginawa niyang napakahigat na pagkakasala.

Nguni't maraming araw din ang nakalipas na pa-
wang pagkabigo ang nata-
tamo ni Alberto. Anuman

KATOTOHANAN

ang gawin ay hindi niya matunton kung saang sulok na daligdig dinala ni Herman ang babaing ihahatid pa namat niya sa paanan ng dambana. Pagkaraan pa ng ilang panahon, si Narda at si Herman ay bigla na lamang sumibot sa kanilang nayon. Ang dalawa ay kasal na. Pinatunayan ni Narda na siya ay pinakasalanan ni Herman, sapagka't iyon ang kanyang hiniling dito.

Nang humarap ang dalawa kina aling Desta at mang Kulas ay muntik nang pindangin ng matanda ang buhong na lalaking nagpalungi sa kanilang anak na si Narda. Ngunit si Narda na rin ang nakiusap sa kanyang mga magulang. Sinabi pa niyang kung saan siya nadapa ay doon na rin niya ibig magbangon.

Si Herman ay naging matapat at mapagmahal namat kay Narda. Nang mamatay ang kanyang mga magulang ay doon na sila tumirang mag-asawa sa malaking bahay na minana ni Herman sa mga yumao. Nagsikap siyang mabuti upang maturuan niyang mahal siya ni Narda, ngunit ito ay nanatiling malamig sa pakikisama sa lalaking anuman yata ang gawin ay hindi maturuan ang puso upang mahalin at ibigin iyon.

Nagsikap na mabuti si Herman upang lalong mapaunlad ang kanilang kabuhayan ni Narda. Nang magbunga ang kanilang matabang na pagsasama ay lalong naging masigasig si Herman na mabandog kay Narda ang sangmundong kaligayahan.

*Nakapagtuturo
ang Dula Ng Buhay
Na Sa Bawa't Yugto'y
May Katotohanan*

Ngunit si Narda ay patuloy sa walang tamis niyang pakikisama kay Herman, sapagka't hanggang sa mga sandaling iyon ay hindi pa mamatay-matay ang naglalagablab niyang oag-ibig kay Alberto

(sangabi...)

Narda wika ni Herman. —paano ko kaya matuto—
(Sundan sa pahina 59)

ANG KANYANG GINANG

(Buhat sa pahina 4)

ibang malapit sa mga nakasaya't baro. Hindi ito palahanga sa kagandahan ng panlabas ng isang binibini. Madalas na nasusubukan niyang si Pepe ay nagpipinid ng hintana kapag may kasayahan sa kanilang tapát. Wari'y nabibingi ito sa taginting ng musika; tila ba nanghihinawa ito sa mga karkitang natatambad sa paningin.

Minsan nga ay naitanong niya sa tiyahin ni Pepe ang tungkol sa binatang estudyante na tila isang suplado.

—Hindi suplado ang aking pamangkin, —ang tugon ng matandang babae sa kanya, —siya ay tutoo lamang mahiyain.

Mula noon ay nabalani na siya ni Pepe. Nagkakilala sila nang silang ulawá ay magkasabay sa pagsakay sa jeep. Ipinagbayad siya ni Pepe at sila ay nagkausap. Naging simula lamang iyon ng pagkakatalaman ng isang binatang suplado at ng isang dalagang bakasyonista sa purok na iyon ng Sampalok. Ang pagtatalamitang iyon ay humantong sa isang pag-iibigang pinatamis ng mga pag-aalaala ng bawa't isa. pinatimyas ng mga suyo at lambing ng kanilang dalisay na pagtatangi sa kanilang dibdib.

At nang sila ay nagkakaunawaan na ay tinangka ni Pepeng magpautos sa kanyang mga magulang na wika niya ay nasa lalawigan. Talagang ang nais ni Pepe ay isang maringal na kasalán subalit siya ang nagpakapigil.

—Ang gugugulin natin sa kanyang rangyaang matatapos sa isang araw ay itaan na natin sa ating mga isusupling. —ang wika niya kay Pepe.

Ito ay binigyang katwiran ni Pepe at siya ay pinag-ukulan ng panibagong papuri sa katangang pagkamatipid nguni't tanging siya lamang ang nakababatid na siya ay hindi karapat-dapat sa isang kasalang mapagtanghal. Siya ay babaing labi ng isang mapusok na mangingibig. Siya ay pusong nagiging mahina sa himok ng kapuwa puso. Ang puri niya at karamalan ay ipinaubaya niyang buo sa kamay ng lalaking inakala niyang magbabangon sa kanyang karangalan matapos itong

ilugso. Binalak niyang magpaka-matay noon, magpakalunod sa dagát, uminom ng lason, lamang ay nahadlangan siya ng banal na takot sa Diyos. Hindi nasayang ang pangaral na naiwan ng kanyang yumaong ina kaya umisip siya ng paraang makaiwas sa mga salaghati sa pamamagitan ng paglalo sa kanyang kinasawiang nasyon. Naparito siya sa lunsod upang makalimot at magpanibagong-buhay. Nang magkakilala sila ni Pepe ay saka niya nabatid na hindi pala dapat matapos ang lahat gaya ng una niyang balak. Hindi pala lahat ng lalaki ay katulad ng katipan niyang taksil. Muling nabuhay ang inakala niyang patay niyang pag-asa at sa piling ni Pepe ay natagpuan niyang muli ang tamis ng isang pag-iibig na salat sa pag-iimbot. Nguni't hindi naman niya minabuting pakalubusin ang paggagap sa pagtitiwala ni Pepe. Kung bagaman tinanggap niya ang inihating pag-iibig nito ay itinalaga rin naman niya ang sarili sa pagpapakasakit. Inilaan niya ang kanyang buhay sa pagpapaligaya sa lalaking ito na kinatagpuan niya ng lilim kung бага sa malabay na punongkahoy. Si Pepe ay may mataas na tungkulin sa kaniyang hang pinapasukan at sumasahod ng malaki. Nasusunod niya ang anumang naising bilhin maging sa damit, kasangkapan at iba pang bagay kaya tinutumbasan naman niya ng paglilingkod. Hindi siya kumuha ng utusan upang wala siyang makahati sa gawain. Ang hirap ng katawán ay di niya aluma sapagka't alam niyang hindi pa sapat ito upang ibayad sa pagpapalang kanyang natagpuan sa katawhan ng kanyang minamahal at inisip na manunubos.

—Hoy, Sinang, namatanda ka na ba? —ang pabirong tawag sa kanyang pansin ni Pepe.

—Aba, napakatanga ko, —ang wika niya na parang nagulangatang, —siya nga pala, hintay at ihahanda ko ang iyong minindal. Nguni't pinigil ni Pepe ang kanyang kamay.

—Halika muna, tingnan mo muna ang sorpresa kong ito, —at mula sa bulsa ay inilabas ni Pepe ang isang kahita.

Nangdilat ang mga mata ni Sinang.

—Orasan! —at halos napasigaw

si Sinang, —at naliligiran ng brilyante! Bakit ito pa ang binili mo? Di napakamahal ito.

—Hindi lamang iyan, —putol ni Pepe sa iba pang sasabihin ng kanyang asawa, —eto pa, tingnan mo.

Lalong nanlaki ang mga mata ni Sinang.

—Ternong hikaw at singsing! at pawang brilyanteng ma'alaki. Pepe, bakit ka gumugol ng gawit to para lamang sa...sa...akin?

—Ano ba ang pinagsasabi mo? Para lamang sa iyo? Anong para lamang sa iyo? Ikaw ang pinakamahalagang hiyas sa aking buhay, Sinang ko.

—Nguni't hindi ako karapat-dapat sa ganyan mong pagpapa-halagá, hindi! —at hindi kinuku-sa ay isinubos ni Sinang sa kanyang mga palad ang mukha. Namalisbis ang luha sa kanyang mga pisngi. Tumaas-bumaba ang kanyang balikat sa di mapigil na paghikbi. —Isa akong...

—Huwag mo nang ituloy, Sinang ko, —hadlang ni Pepe, —sa akalá mo kaya ay hindi ko pa batid? Talos ko na ang lahat. Ikaw ang walang nalalaman tung-

Mayo 27, 1953 BULAKLAK 59

kol sa aking buhay. Isa rin akong sawing katulad mo. Ang unang babaing pinag-ukulan ko ng pag-iibig ay hindi natutong magpahalaga sa kanyang sumpa kaya naging kaaway ako ng babae noon. Ipinanulura ko sila at kinasusuklaman. Nguni't ikaw ang nagpabago sa aking balak na magpaka-layulayo sa mga anak ni Eba.

—Kung gayon ay kapuwa tayo...

—Sawi, iyan ang sasabihin mo, hindi ba? At sa isang taong ating ipinaglukob sa isang bubong ay naiuri natin ang ating pag-iibig. Bukas ay pakakasal tayo. Baká hindi mo alam kung gaano ko pinananabikan ang matawag kitang aking ginang.

Isinubos ni Sinang ang mukha sa balikát ni Pepe at iyon ay nabasa ng kanyang mga luha.

WAKAS

NAGMUMULAT ANG ...

(Buhat sa pahina 9)

ruan ang iyong puso na ako'y mahalín?

—Hindi ka pa ba nasisiyahan.

Pinakamabuting kaibigan
ng inyong sanggol

DUTCH BABY

CONDENSED MILK!

Ang Dutch Baby ay pinakamainam na sariwang gatas... pinatamis upang magbigay gana sa pagkain... nagtataglay ng kailangang bitamin mineral na pampalusog.

Ang malinis na pamamaraan ang nagsasanggalang sa kadalisan ng Dutch Baby Milk!

At para sa inyo!

Ang kape, tsaa, lutuin ay mas malinamnam... mas masagana kung may Dutch Baby Full Cream Milk!

ROSAR FASHION SCHOOL

507-513 Ave. Rizal, Manila
(Sa tapat ng State Theatre)

Agapan nag mabuting pagkukutaon. Mag-aral kayo sa ROSAR FASHION SCHOOL. Nagtuturo kami hanggang sa gabi lalo na sa may mga gawain sa araw.

Ang mga ibinibigay sa Curso:

1. PAGTATAHI NG ANUMANG URI NG DAMIT PANG-LALAKE
2. PAGTATAHI NG DAMIT PANG-BABAE
3. PAGBOBURDA
4. PAGKUKULOT
5. PAGPAPAGANDA

Sino mang ibig na mag-aral ay pumunta dito sa amin, anumang oras at bibigyan namin ng bawas 25% sa ibabawad o di kaya'y gupitin ito at ipadala sa amin at padadalhan namin kayo ng prospectus.